

Mahájánové cvičení mysli: Kruh ostrých zbraní

Dharmarakšita

Vzdávám úctu velkému hněvivému Jamantakovi.

Pávi se pohybují v džungli jedovatých rostlin,
a přestože kolem jsou překrásné zahrady rostlin léčivých,
nenachází v nich zalíbení a živí je esence smrtelného jedu. (1)

Stejně tak když hrdinové vniknou do džungle cyklické existence,
přestože znají překrásné zahrady úžasného štěstí,
nevytvoří si k nim připoutanost.
Tito, s odvážnou myslí, prospívají v džungli utrpení. (2)

Ti, kteří jsou ovládnání zbabělostí a ženou se za štěstím a potěšením,
stráví svůj čas v utrpení,
zatímco odvážní, kteří dobrovolně přijímají utrpení,
jsou vždy šťastní silou své odvahy (3)

Nyní je připoutanost jako džungle smrtelného jedu -
hrdinové podobní pávům ji překonají,
avšak zbabělce podobné vránám bude stát život. (4)

Jak by sobci překonali takový jed?
Protože jsou plní i ostatních mentálních neduhů,
tyto neduhy jim vezmou jejich vránám podobný život (5)

Ti s odvážnou myslí, podobní pávům,
smísí neduhy, které jsou jako džungle jedu, v elixír
a vstoupí do džungle cyklické existence.
Tím, že je dobrovolně přijmou, zničí jed. (6)

Pro ty, kteří krouží bez svobody,
je svírání já márovým poslem.
Chceme-li opustit štěstí sobectví a hedonismu,
měli bychom ochotně přijmout těžkosti pro dobro ostatních (7)

Utrpení všech bytostí, které jsou si podobné vláčením karmou a uvyklostí na
neduhy,

by mělo být navrženo na nás hedonisty. (8)

Pokud bychom se v tu chvíli oddávali sobeckosti,
měli bychom dát své štěstí a potěšení všem putujícím bytostem.
Stejně tak, pokud s námi lidé v našem okolí zachází špatně,
měli bychom si plni uspokojení pomyslet: „To je odplata za to, že jsme je
rozptylovali.“ (9)

Kdykoli se v našem těle objeví nesnesitelná bolest,
jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám za to,
že jsme zraňovali těla putujících bytostí.
Nyní bychom na sebe měli dobrovolně vzít všechny nemoci bez výjimky . (10)

Kdykoli utrpení zasáhne naši mysl,
jsou to zcela jistě ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám za to,
že jsme rozrušovali mysl ostatních.
Nyní bychom na sebe měli dobrovolně vzít všechny jejich strasti bez výjimky.
(11)

Kdykoli nás sužuje velký hlad a žízeň,
jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám za to,
že jsme podváděli, kradli, uzurpovali a jednali lakotně.
Nyní bychom na sebe měli dobrovolně vzít všechen hlad a žízeň bez výjimky.
(12)

Kdykoli jsme bezmocní proti využívání a trýznění ostatními,
jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám za to,
že jsme nenáviděli níže postavené a zacházeli s nimi jako s otroky.
Nyní bychom měli používat své tělo a život ke službě ostatním. (13)

Kdykoli k našim uším dolehnou nepříjemná slova,
jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám
za prohřešky řeči, jako je rozvracející řeč a další.
Nyní bychom si měli vyčítat svá provinění řečí. (14)

Když se narodíme na jakémkoli špinavém místě,
jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám za to,
že jsme neustále uvykali nečistým zdáním.
Nyní bychom měli přivykat pouze čistým výjevům. (15)

Kdykoli jsme odděleni od nápomocných a milujících přátel,

jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám za to,
že jsme druhým odlákávali jejich pomocníky.
Nyní bychom už nadále neměli oddělovat ostatní od jejich pomocníků. (16)

Kdykoli z nás svaté bytosti nemají radost,
jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám za to,
že jsme zavrhovali ty, kdo byli ctnostní, a spoléhali na špatné přátele.
Nyní bychom měli zavrhnout špatné přátele. (17)

Vše negativní, co vznikne kvůli zveličování a zavrhování ostatními
jsou ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám za to,
že jsme znevažovali svaté bytosti.
Nyní bychom měli opustit znevažování ostatních zveličováním a zavrhováním.
(18)

Kdykoli jsou naše nezbytné předměty promarněny,
jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám za to,
že jsme nedbali na potřeby ostatních.
Nyní bychom měli potřeby ostatních naplňovat. (19)

Kdykoli máme neradostnou mysl a nejasné srdce,
jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto,
že jsme v ostatních životech nashromáždili negativity.
Nyní bychom měli odstranit podmínky pro to, aby negativity vytvářeli ostatní.
(20)

Kdykoli jsme neúspěšní ve svých aktivitách a naše mysl je podrážděná,
jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto,
že jsme stáli v cestě činům svatých bytostí.
Nyní bychom měli takového překážení zanechat. (21)

Když netěšíme svého lámu, at' děláme co děláme,
jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto,
že jsme se chovali pokrytecky vůči svaté Dharmě.
Nyní bychom měli pracovat na tom, abychom pokrytectví vůči Dharmě
odstranili. (22)

Kdykoli jsme v situaci, kdy nám každý odporuje,
jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto,
že jsme pohrdali studem a zahanbením.
Nyní bychom se měli vyvarovat toho, co je nepatřičné. (23)

Kdykoli zavládne nevraživost, jakmile se sejdou naši společníci, jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto, že jsme všude projevovali své nejhorší sklony.

Nyní bychom měli být dobrotiví ke každému. (24)

Kdykoli se ti, co jsou nám blízcí, obrátí v naše nepřátele, jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto, že jsme se zaobírali špatnými myšlenkami o nich.

Nyní bychom měli pracovat na snížení své nečestnosti a podlosti. (25)

Kdykoli onemocníme otoky a souchotinami, jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto, že jsme nesvědomitě a proti pravidlům zneužívali darů.

Nyní bychom měli zanechat přisvojování si (cizího) vlastnictví a podobně. (26)

Kdykoli je naše tělo z ničeho nic zachváčeno nakažlivou nemocí, jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto, že jsme se dopouštěli činů, kterými upadly naše závazky.

Nyní bychom se měli vyvarovat nectnostného jednání. (27)

Kdykoli máme zmatek v tom, co bychom měli znát, jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto, že jsme Dharmu považovali za něco, co můžeme odložit stranou.

Nyní bychom měli pěstovat moudrost poslouchání a další. (28)

Kdykoli na nás přijde ospalost ve chvíli, kdy praktikujeme Dharmu, jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto, že jsme nashromáždili zastření vůči svaté Dharmě.

Nyní bychom měli kvůli Dharmě podstoupit těžkosti. (29)

Kdykoli vyvstane záliba v neduzích a velká rozptýlenost, jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto, že jsme nemeditovali na pomíjivost a nedokonalosti samsáry.

Nyní bychom si k samsáře měli vypěstovat silný odpor. (30)

Kdykoli upadáme nehledě na to, co děláme, jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto, že jsme neměli na zřeteli své činy a příčinu a důsledek.

Nyní bychom měli usilovat o sebeovládání a podobně. (31)

Kdykoli se rituály, které provádíme, nedaří,

jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto, že jsme vkládali svou důvěru na stranu zla.

Nyní bychom se měli od strany zla odvrátit. (32)

Kdykoli naše prosby nedosáhnou ke Třem klenotům, jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto, že jsme neměli důvěru v buddhovství.

Nyní bychom měli spoléhat pouze na Tři klenoty. (33)

Kdykoli se negativy úpadku projeví jako znečištění démoni a zlí duchové, jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto, že jsme nashromáždili negativy ve vztahu k božstvům a mantrám.

Nyní bychom měli zničit veškeré (intelektuální) koncepty. (34)

Kdykoli bezmocně bloudíme na neznámém místě, jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto, že jsme vyháněli lámy a ostatní z jejich příbytků.

Nyní už bychom neměli nikomu nikam zakazovat přístup. (35)

Kdykoli nás zasáhne nechtěné, jako mrazy, kroupy apod., jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto, že jsme nedostatečně ochraňovali své závazky morality.

Nyní bychom je měli udržovat neporušené. (36)

Kdykoli jsme my chtiví připraveni o bohatství, jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto, že jsme nepraktikovali štedrost a nepřinášeli obětiny Třem klenotům.

Nyní bychom měli s úsilím konat činy dávání a přinášení obětí. (37)

Kdykoli ti v našem okolí zesměšňují naše ošklivé tělo, jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto, že jsme tvořili ošklivá zpodobnění (buddhů) a v hněvu je ničili.

Nyní bychom měli vyobrazovat božstva a mít tolerantní povahu. (38)

Kdykoli v nás vyvstává hněv a připoutanost, at' děláme co děláme, jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám, protože jsme se utvrzovali v nezvladatelné a negativní mysli.

Nyní bychom se měli dokonale zbavit této ustrnulosti. (39)

Kdykoli se stane, že at' praktikujeme cokoli, nejsme schopni dosáhnout svého cíle,

jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto, že jsme se přizpůsobovali podřadnému náhledu.

Nyní by cokoli, co děláme, mělo být pro dobro druhých. (40)

Kdokoli navzdory veškeré ctnostné praxi zůstává naše mysl nezkrocená, jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto, že jsme dávali přednost lesku tohoto života.

Nyní bychom se měli soustředit na touhu po vysvobození. (41)

Kdykoli se v nás při podrobném sebezkoumání probouzí lítost, jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto, že jsme přelétavě seznamovali a těkali od jedné známé osobnosti ke druhé.

Nyní bychom měli věnovat přátelskou pozornost všem. (42)

Kdykoli se druhým povede nás podvést, jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám jako odplata za naši velkou pýchu a chtivou touhu.

Nyní bychom měli své tužby po čemkoli omezit. (43)

Kdykoli je naše vlastní naslouchání a vysvětlování doprovázeno připoutaností nebo záští,

jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto, že jsme neuvažovali s upřímností o nedostatcích márů.

Nyní bychom měli zkoumat nepříznivé podmínky a vyhnout se jim. (44)

Kdykoli se vše dobré, co konáme, obrátí ve špatné,

jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám proto, že jsme nedokázali oplácet všechnu laskavost, které se nám dostávalo.

Nyní bychom měli přijímat velkou laskavost s úctou. (45)

Zkrátka, když nás potká nežádoucí,

jsou to ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám, jako když je kovář zabit mečem, který sám ukoval.

Nyní bychom se měli mít před špatnými činy na pozoru. (46)

Veškeré strasti zakoušené ve špatných zrozeních

jsou ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám, jako když je výrobce šípů zabit svým vlastním výtvozem.

Nyní bychom se měli mít před špatnými činy na pozoru. (47)

Muset znovu zakoušet utrpení laiků
jsou ostré zbraně špatných činů obracející se proti nám,
jako když rodiče zabije jejich vlastní syn, kterého vychovali.
Nyní by bylo na místě se vždy nechat vysvětit. (48)

Takhle to je. Chytili jsme nepřítele!
Chytili jsme zloděje, který nás klamal a číhal v záloze!
Chytili jsme podvodníka, který se vydával za nás!
Á! Všechny pochyby o tom, že sebeláska je tím nepřítelem, jsou rozmetány!
(49)

Ted' roztoč kruh ostrých zbraní nahoru!
Zběsile ho roztoč třikrát nad hlavou!
Rozkroč nohy – dvě pravdy – a vytřešti oči – metodu a moudrost!
Vyceň tesáky čtyř sil, probodni nepřítele! (50)

Ó králi manter poznání, které mučí krutého nepřítele,
zvaného „záludný démon svírání já“
vyraž zběsile do džungle cyklické existence
oháněje se ostrými zbraněmi činů
a vyzvi toho porušitele slibů, který přináší zkázu mně i ostatním! (51)

Vyzvi ho! Vyzvi ho, hněvivý Jamantako!
Zaútoč! Zaútoč na něj! Probodni srdce nepřítele a jáství!
Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkázou!
Srdce nepřátel – jáství a popravčího - MARAJA! (52)

HUM! HUM! Velké meditační božstvo, vydej magické emanace!
DZAH! DZAH! Přinut' nepřítele přísahat!
PHAT! PHAT! Velký Pane smrti, prosím vykonej rituál vysvobození!
Znič ho! Znič ho! Prosím přetni smyčku svírání! (53)

Přijdi, velké meditační božstvo, Jamantako,
a bez prodlení roztrhej na kusy
ten měch činů a pěti jedovatých neduhů,
které nás drží v odporné stoce karmy cyklické existence! (54)

Přestože zakoušíme strasti cyklické existence,
vrháme se do (tvoření) jejích příčin bez varování.
Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkázou!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (55)

Naše úsilí naplnit svá bezprostřední přání je slabé.

Žádné ze svých mnoha aktivit nezavřítíme.

Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkázou!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (56)

Bezmezně toužíme po potěšení, a přesto neshromaždíme sbírku jeho příčin.
Naše schopnost snášet utrpení je nepatrná, a přesto je naše chtivost a lačnost obrovská.

Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkázou!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (57)

Naše nová přátelství jsou báječná, a přesto naše ohledy na slušnost nemají dlouhého trvání.

Naše nutkavá touha je silná a přitom krademe, loupíme a zaníceně hledáme víc a víc.

Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkázou!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (58)

Jsme zběhlí v pochlebování a loudění a naše nenasytná povaha je výrazná.
zaníceně hrabeme a shromaždíme a přitom jsme spoutaní lakotností.

Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkázou!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (59)

Pro ostatní toho děláme málo a přitom si stěžujeme na těžkosti.

Chybí nám smysl pro zodpovědnost, ale naše megalomanie je obrovská.

Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkázou!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (60)

Máme mnoho učitelů, ale jen pár závazků, povinností a přátel.

Máme mnoho studentů, ale prospěch a ochrana, které jim přinášíme, jsou nedostatečné.

Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkázou!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (61)

Naše závazky jsou velké, ale naše prospěšná praxe je malá.

Máme velké jméno, ale před božstvy a duchy bychom se museli stydět, kdyby nás zkoumali.

Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkázou!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (62)

Rozsah našeho poslouchání (učení) je malý, ale naše vytahovačné prázdné řeči jsou časté.

Rozsah naší znalosti textů je malý, ale přesto jsme poznali vše, co poznáno nebylo.

Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkázou!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (63)

Máme mnoho služebníků, kteří ale nepřevzou žádnou zodpovědnost.

Máme mnoho pánů, ale přesto jsme bez podpory a bez ochrany.

Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkázou!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (64)

Máme vysoký status, ale míň dobrých vlastností než duchové.

Jsmo velcí lámové, ale naše lpění a zášť jsou hrubší než márovy.

Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkázou!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (65)

Naše názory jsou impozantní, ale chováme se hůř než psi.

Základ všech našich dobrých vlastností odvál vítr.

Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkázou!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (66)

V koutku srdce skrýváme všechny své touhy a

a nesmyslně svádíme vinu za všechny ostré hádky na ostatní.

Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkázou!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (67)

Oděli jsme se do šafránu, ale vzýváme duchy jako ochranu a útočiště.

Složili jsme mnišské sliby, ale naše kázeň (cvičení se) vyhovuje márovi.

Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkázou!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (68)

Naše štěstí a potěšení pochází od božstev, ale obětiny přinášíme zlým duchům a svou praxí Dharmy, která nás vede, klameme Tři klenoty.

Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkázou!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (69)

Vždy se zdržujeme na osamělých místech, ale necháme se snadno rozptýlit.

Žádáme o učení svaté Dharmy a věd, ale podporujeme věštění a Bon.

Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkázou!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (70)

Odmítli jsme moralitu a vysvobození a držíme se domova.
Své štěstí a radost jsme odvrhli a ženeme se za utrpením.
Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkáзой!
Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (71)

Odmítli jsme cestu k osvobození a potulujeme se na odlehlých místech.
Získali jsme vzácné lidské tělo a spějeme k peklům.
Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkáзой!
Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (72)

Odložili jsme stranou proměňující sílu Dharmy a usilujeme o zisk.
Opustili jsme učení svých lámů a touláme se městy a krajinou.
Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkáзой!
Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (73)

Zanechali jsme poctivého živobytí a přisvojujeme si prostředky komunity.
Přestali jsme si vydělávat na své jídlo a krademe je ostatním.
Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkáзой!
Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (74)

Naše odhodlání v meditaci je slabé, ale naše jasnozřivost ostrá.
Nevstoupili jsme na cestu a naše kroky jsou bezcílné.
Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkáзой!
Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (75)

Prospěšná slova odmítáme s nevraživostí a v tom, kdo je vyřkl, vidíme nepřítele.
Ty necitelné, kteří nám lichotí a klamou nás, pokládáme za laskavé.
Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkáзой!
Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (76)

Důvěrná rodinná sdělení vyzrazujeme nepřítelům
a svým blízkým bezcitně trháme srdce.
Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkáзой!
Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (77)

Naše rozzlobenost je prudká a naše hrubé konceptualizování předčí kohokoli.
Je těžké s námi vyjít a neustále dáváme najevo svou špatnou náladu.
Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkáзой!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (78)

Odvracíme se od těch, kteří se nás dovolávají, aniž bychom jim naslouchali, a ubližujeme jim.

Těm, kdo si nás váží, neprojevujeme úctu na oplátku, ale s odstupem vyvoláváme spory.

Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkáзой!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (79)

Nemáme radost z rad a vždy je pro nás těžké se jimi řídit.

Mnoho věcí nás uráží a vždy to v sobě pevně držíme.

Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkáзой!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (80)

Naše nabubřelost je značná a svaté považujeme za nepřátele.

Lpíme na své velkoleposti a držíme se mládí.

Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkáзой!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (81)

Ke svým dlouholetým druhům se přelétavě obracíme zády.

Nová přátelství považujeme za skvělá a snažíme se každého bavit.

Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkáзой!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (82)

Protože nám chybí jasnozřivost, bez zaváhání lžeme a znevažujeme.

Protože postrádáme soucítění, zraňujeme srdce těch, kteří v nás mají důvěru.

Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkáзой!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (83)

Protože je naše naslouchání (učení) nicotné, divoce fantazírujeme o čemkoli.

Protože je naše znalost textů zanedbatelná, vytváříme si o všem mylné názory.

Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkáзой!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (84)

Protože si pěstujeme připoutanost a zášť, kritizujeme vše, co není „naše“.

Protože si pěstujeme žárlivost, o druhých přeháníme a znevažujeme je.

Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkáзой!

Na srdce nepřítele – jáství – a popravčího: MARAJA! (85)

Nevěnujeme se studiu a na obsáhlá učení se díváme spatra.

Nespoléháme na učitele a haníme spisy.

Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkázou!
Na srdce nepřítel – jáství – a popravčího: MARAJA! (86)

Nevykládáme tři koše spisů, ale sestavujeme své vlastní výmysly.
Nemáme zkušenost s čistým zjevováním a přitom nesmyslně žvaníme.
Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkázou!
Na srdce nepřítel – jáství – a popravčího: MARAJA! (87)

Aniž bychom odsuzovali to, co není Dharma,
zavrhujeme dokonalá vysvětlení.
Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkázou!
Na srdce nepřítel – jáství – a popravčího: MARAJA! (88)

Nestydíme se za to, co je zavrženíhodné,
ale za to, co ostudné není – za Dharmu.
Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkázou!
Na srdce nepřítel – jáství – a popravčího: MARAJA! (89)

Nejednáme náležitě,
ale pouštíme se do všeho, co je nepatřičné.
Vrhni se jako šílený na ten koncept, který je naší zkázou!
Na srdce nepřítel – jáství – a popravčího: MARAJA! (90)

Ó Ty, který máš moc a sílu těla pravdy sugáty,
které zničí zákeřného démona názoru jáství,
ty, který máš kyj jako zbraň – ušlechtilou moudrost bezjáství,
roztoč ho třikrát nad hlavou bez zaváhání! (91)

Prosím, poprav toho nepřítel mohutným zuřivým gestem!
Prosím, vyhlad' mylnou koncepci svou velkou moudrostí!
Prosím, ochraň nás před (špatnými) činy ve svém velkém soucítění!
Prosím, bez zaváhání rozdrť (koncepci) já! (92)

Veškeré strasti cyklické existence
s jistotou navrš na svírání já!
Kdekoli existuje byt' jen jeden z pěti jedovatých neduhů,
prosím s jistotou je navrš na tento podobný! (93)

Pokud přes veškeré logické zdůvodnění a nepochybné,
bezvýjimečné rozpoznání kořene veškerých těch pochybení
Jemu i nadále napomáháme a zastáváme se ho -

prosím, znič toho, kdo se pevně drží já. (94)

Nyní bychom měli přiřknout veškerou vinu jedinému,
pěstovat velikou vděčnost ostatním putujícím bytostem,
vzít ostatními nechtěné na svůj vlastní tok myslí
a věnovat svou ctnost všem. (95)

Vezmeme-li na sebe vše vykonané ve třech časech
a třemi bránami ostatních putujících bytostí,
tak jako pávi září nádherou jedu,
kéž se neduhy stanou nápomocnými našemu osvícení. (96)

Kéž darováním svých kořenů ctností putujícím bytostem
podpíráme jejich život (směřující k) osvobození
a kéž rychle dosáhnou buddhovství sugáty tak,
jako se vrána, která požila jed, uzdraví protilékem. (97)

Dokud my a ti, kdož byli našimi rodiči
bez dosažení osvícení pobýváním v Akaniště
kvůli svým činům putujeme šesti říšemi,
kéž jsme si jednomyslně navzájem oporou . (98)

Až pro dobro byt' i jediné putující bytosti
plně vstoupíme do tří nižších světů,
kéž ji vyvedeme z utrpení těchto světů,
aniž bychom nechali upadnout jednání velkých bytostí. (99)

Kéž mě strážci pekel okamžitě rozpoznají jako lámu.
Kéž se jejich zbraně promění ve spršku květů
a dokonale neškodní, kéž jsou občerstveni pokojem a štěstím. (100)

Kéž i bytosti nižších světů získají jasnozřivost a dharání,
vtělí se jako bohové nebo lidé a probudí mysl osvícení.
Kéž oplácíme jejich laskavost Dharmou,
až nás přijmou jako učitele a budou na nás spoléhat. (101)

Tehdy kéž také všechny putující bytosti vyšších světů
uceleně meditují na bezjáství stejně jako my
a oproštěny od konceptualizování
kéž rozpoznají existenci a mír jako sobě rovné. (102)

Když to uděláme, zničíme tohoto nepřítele.
Když to uděláme, zničíme konceptualizování.
Obeznámením se s bezpojmovou moudrostí bezjáství,
proč bychom nevytvořili příčiny těla pravdy a nedosáhli výsledku? (103)

Aha! To vše je vzájemně závislé.
Vztahy vzájemné závislosti jsou závislé, a nikoli sebeudržující.
Neustále se proměňují a jsou iluzorní a zdánlivé,
pouhé odrazy jako vířící ohnivý kruh. (104)

Jako banánovník, naše životní síla je bez esence.
Jako bublina, náš život je prostý vlastní podstaty.
Jako mlžný opar, věci se rozplývají, jakmile se jich dotkneme.
Jako přelud, jsou krásné z dálky.
Jako odraz v zrcadle se jeví jako skutečné.
Jako oblak, vypadají, že nezmizí. (105)

I nepřítel – (představa) já – a popravčí jsou takoví:
Zdá se, že skutečně existují, ale jejich existence nebyla nikdy prožita.
Zdá se, že jsou pravdiví, ale nejsou nikdy ani trochu nalezeni jako pravda.
Zdá se, že se opravdu objevují, ale přešly za předměty navrhování a
zatracování. (106)

S ohledem na to – jak koloběh činů existuje?
Postrádající inherentní existenci,
činy a následky jsou sledem přeludů
jako zrcadlení měsíce na vodě.
Tak už probůh konečně přijměme a odložme pouhá zdání! (107)

Tak jako když ve spánku sníme o ohni,
jsme zděšeni jeho žářem, přestože neexistuje,
pekla a podobně neexistují inherentně,
ale v obavách z utrpení, která přinášejí,
bychom je měli opustit. (108)

Tak jako omámeni horečkou bloudíme v tmách,
přestože ležíme ve světlém pokoji,
ač nevědomost a sbírka (neduhů) neexistují inherentně,
přesto bychom měli tyto chyby odstranit pomocí tří moudrostí. (109)

Zvuk flétny, na kterou hraje hudebník

nemůže být analýzou nalezen jako inherentně existující.
Avšak není-li zkoumán, těší mysl cítících bytostí. (110)

Podobně i činy a jejich příčiny a následky,
jsou-li důkladně analyzovány, nejsou stejné ani různé.
Jevy vznikají a zanikají, jako by opravdově existovaly.
Tak už probůh konečně přijměme a odložme pouhá zdání! (111)

Nádoba není naplněna první kapkou vody,
ani tou poslední, ani žádnou jinou jednotlivou z nich.
Je naplněna nashromážděním vzájemně závislých spojitostí. (112)

Podobně když kdokoli zakouší štěstí a utrpení jako důsledky,
není to dáno prvním okamžikem příčiny
ani jejím posledním okamžikem apod.
Je to nashromáždění vzájemně závislých spojitostí,
kvůli kterému štěstí a utrpení zakoušíme. (113)

No ne! Radostné zjevování je ve své přirozenosti opravdu prosté esence.
Nicméně, vše, co se jeví jako opravdově existující,
je hluboké a nesnadné k zahlédnutí. (114)

Jsme-li ponořeni v meditativní pohroužení,
jak by pouhá zdání definitivně existovala?
Navíc, jak by existující a neexistující také existovalo?
Jak by mohl kdokoli prohlašovat „existuje“ a „neexistuje“ ? (115)

Předměty a realita předmětů neexistují
a spočineme-li klidně, bez vyumělkované inteligence,
v prvotním stavu bez přijímání a zavrhování,
prostí koncepcí se staneme velkými bytostmi. (116)

Kéž pěstováním konvenční a absolutní mysli osvícení tímto způsobem
bez překážek završíme dvě sbírky
a dovedeme dvojí dobrodiní – naše vlastní a pro druhé – k dokonalosti. (117)